Pod horou

J. R. R. Tolkien

Ami Emi Ami

- 1. Dřív nežli vzejde světlo dne, C C C C přes horstvo, jež se v mlze pne, Dmi C F jdem do hlubin, kde vládne stín, Ami Emi Ami hledat své zlato kouzelné.
- Znal naše kouzla zemský klín, když rod náš v třesku kovadlin kul klenoty a temnoty zaháněl v slujích, kde spal stín.
- A mnohý elf i dávný král měl od nás meč, co zářně plál, když tě náš um těm vladařům do jílců oheň včaroval.
- 4. Dali jsme stříbru hvězdný třpyt, korunám zlatým slunce svit – tu krásu krás a skvělý jas jsme předli z drátků jako nit.
- A co jsme měli pohárů a zlaté harfy postaru, jenže náš zpěv člověk i elf neslýchal z hlubin, ani hru.
- Zvon v údolí bil na poplach a lidem zbělel tváře strach, když dračí spár hůř nežli žár jim pohřbil město v sutinách.

- 7. Dýmala hora pod lunou, v tu chvíli pro nás osudnou, každý se hnal, než drak do skal pod svými drápy, pod lunou.
- 8. Dřív nežli vzejde slunce svit, přes chmurný, mlžný horský štít jdem do hlubin, kde vládne stín, mu harfy své i zlato vzít.